

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a Portörő Ügyvédi Iroda által képviselt **felperesnek** a dr. Ilosvai Gábor ügyvéd által képviselt **alperes** ellen jó hírnév megsértése iránti perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2010. szeptember 1.napján kelt 4.P.21.849/2009/7. számú ítélete ellen az alperes részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletét megváltoztatja, és a keresetet elutasítja.

Mellőzi az elsőfokú ítéletben az alperes közlemény közzétételével való elégtétel adásra kötelezését, továbbá azon megállapítást, hogy az alperes az „A” című időszaki lapban megjelent cikk valótlan tényállításával illetve valós tény hamis színben való feltüntetésével megsértette a felperes személyhez fűződő jogait, jó hírnevét, valamint mellőzi az alperesnek a további jogsértéstől való eltiltását.

Mellőzi az alperesnek az állam javára 21.000,- (Huszonegyezer) forint le nem rótt illetékben, valamint a felperes javára 20.000,- (Húszezer) forint + áfa perköltségben való marasztalását.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állam javára az illetékügyben eljáró hatóság felhívására 21.000,- (Huszonegyezer) forint feljegyzett kereseti és 24.000,- (Huszonnégyezer) forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket.

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni az alperesnek mindkét fokú eljárás perköltségeként összesen 150.000,- (Egyszázötvenezer) forint perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

A megyei bíróság ítéletében megállapította, hogy az „A” című időszaki lapban megjelent, a kereseti kérelemben sérelmezett cikk valótlan tényállításaival, valamint valós tény hamis színben való feltüntetésével megsértette a felperes személyhez fűződő jogait, jó hírnevét. Az

alperest a további jogsértéstől eltiltotta, egyúttal kötelezte, hogy az „A” című időszaki lapnak az ítélet jogerőre emelkedését követő legközelebbi számában, ha pedig az az ítélet jogerőre emelkedését követő 30 napon belül nem jelenik meg, úgy az „A.hu” című internetes portálon adjon a felperes számára az ítélet szerinti nyilatkozattal elégtételt. Kötelezte az alperest, fizessen meg a Magyar Államnak 21.000,- forint le nem rótt kereseti illetéket, valamint a felperesnek 20.000,- + ÁFA ügyvédi munkadíjat, mint perköltséget.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy az „A” című időszaki lap kiadója az alperes, a felperes pedig **Helység 1** város polgármestere, egyben országgyűlési képviselő is. Rögzítette, hogy az „A” időszaki lap 2008. október 31-i számában „Elbukott perek” valamint „Cementgyár ügy - elárulva” címmel megjelent újságcikkekkel kapcsolatban a felperes 2008. november 27-én helyreigazítási kérelmet terjesztett elő. Az alperes ugyan 2008. december 5-én az „A” lapban „Helyreigazítás” címmel cikket jelentetett meg, de az nem felelt meg a felperes által kért helyreigazításnak. Ezt követően a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 4.P.21.586/2008/3. sorszámú ítéletével a felperes sajtó-helyreigazítási kérelmének nagyrészt helyt adott, az elsőfokú ítéletet azonban a Győri Ítéltábla a Pf.I.20.055/2009/9. számú végzésével hatályon kívül helyezte és a pert megszüntette megállapítva, hogy a felperes késedelmesen nyújtotta be a bírósághoz a sajtó-helyreigazítási kérelmét.

A megyei bíróság nem fogadta el az alperes azon védekezését, hogy a felperes által sérelmezett valamennyi cikkrészlet véleménynyilvánításnak minősül. Álláspontja szerint azzal, hogy a cikk az „árulás” kifejezést használta, megtörtént eseményre utalt, így ez a kitétel tényállításnak minősül. Rámutatott, hogy a per anyagává tett korábbi sajtó-helyreigazítási eljárásban csatolt iratok alapján az megállapítható, hogy a **helység 2-i** „...” használati jogát **Helység 1** város önkormányzata nem ingyenesen kapta volna meg, hanem ellenérték fejében szerzett volna az ingatlanból rész-tulajdonjogot. Rögzítette, hogy a **helység 2-i** ingatlannal kapcsolatos csere már 2008-ban lehetővé tette az ingatlan használatát, hasznosítását a város számára. A megyei bíróság kifejtette, hogy a beruházással szomszédos ingatlan tulajdonosának csak a jogszabálysértően engedélyezett beruházások megghiúsítására van lehetősége, az ingatlannal kapcsolatos rendelkezési jog az építésügyi hatósági eljárásban nem jelent vétőjogot. Erre tekintettel valótlán tényállításnak tekintette azt is, hogy a sérelmezett cikkrészletek szerint az elcserélt ingatlannal a felperes „szabad utat adott a beruházásnak”. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a cikk egész tartalmából az a következtetés vonható le, hogy a felperes értelmetlen döntésével teremtett olyan helyzetet, hogy a cementgyári beruházás- a korábbi népszavazás eredményével ellentétben - megindulhat. Hangsúlyozta, hogy a felperesnek, mint közszereplőnek csak a véleménynyilvánítást illetően van fokozott tűrési kötelezettsége, nem köteles azonban eltérni a valótlán tényállításokat, illetve a valós tényt hamis színben való feltűntető közléseket.

A megyei bíróság a perköltségről a Pp.77-78.§-ai alapján határozott.

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben sérelmezte, hogy az elsőfokú eljárás során nem került tisztázásra az internetes lapnak ki a kiadója és a felperes nem adta indokát annak sem, hogy miért kellene a web-oldalon megjelentetni az elégtételt adó nyilatkozatot. Ezt meghaladóan támadta a megyei bíróság ítéletét azzal is, hogy az

elsőfokú eljárás során a felperes személyes meghallgatására nem került sor és így nem állapítható meg az sem, hogy a sérelmezett cikkrészletek milyen személyiségi jogot sértettek. Hangsúlyozta, hogy a jogsértés tényét cáfolja az a körülmény, hogy a felperes a perbeli cikk megjelenése után országgyűlési képviselő lett az egyéni választókerületben elért eredménye alapján. Fenntartotta azt az elsőfokú eljárás során már ismertetett álláspontját, hogy a sérelmezett cikkrészletek kivétel nélkül véleménynyilvánításnak, értékelésnek minősülnek, amelyet a közszereplő felperesnek túrníe kell.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, valamint az alperes első- és másodfokú eljárási perkieltségben való marasztalását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatva a bizonyítékokat okszerűen, a Pp.206.§-ának megfelelően mérlegelve helyes tényállást állapított meg és abból megfelelő jogi következtetésre jutott. Kifejtette, hogy az alperesi fellebbezés lényegében az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörét támadja, felülmérlegelésre pedig a másodfokú eljárásban nincs lehetőség.

A fellebbezés az alábbiak szerint alapos:

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges és egyben elégséges körben lefolytatva a bizonyítékokat okszerűen, a Pp.206.§.(1) bekezdésének megfelelően mérlegelve helyes tényállást állapított meg, de abból téves jogi következtetésre jutott.

Tévedett a megyei bíróság, amikor valamennyi, a kereseti kérelemben sérelmezett cikkrészletet tényállításnak tekintette. A perbeli cikk szerint a felperes „elárulta” az **helység 1-i** embereket, a FIDESZ környezetvédelmi politikáját. Ez a megfogalmazás a felperesi magatartásról alkotott értékítéletet tartalmaz, s ekként véleménynyilvánításnak minősül. A sérelmezett cikkrészletekkel kapcsolatban az ingatlancsere, a használati jog ingyenes megszerzése valamint az minősül tényállításnak, hogy az ingatlancserével a felperes „szabad utat a beruházásnak”, az „ütőkártyát” „egyszerűen eldobta”.

A felperes árulására vonatkozó elmarasztaló vélemény döntően azon a tényen alapul a cikkek szerint, hogy a **helység 3-i** ingatlan elcsereelésre került. A csere megtörténte azonban valós tény. A Ptk. szomszédjogi és az építésügyi hatósági eljárás szabályai alapján a szomszédos ingatlan tulajdonosát olyan jogosítványok illetik meg egy tervezett, illetőleg megvalósult beruházással kapcsolatban (így például a Ptk.100.§-a szerinti kártérítési igény, az építésügyi hatósági engedélyezési eljárásban a fellebbezési jog), amelyeket az ingatlan elcsereelésével a **Helység 1-i** Önkormányzat elvesztett. Tekintettel arra, hogy a tervezett cementgyári beruházás nem a **Helység 1-i** Önkormányzat területén valósul meg, az ingatlan elcsereelésével az önkormányzatnak a szomszédos ingatlan tulajdonosi pozíciójához kötődő jogosítványai elvesztek. Így az ezzel kapcsolatos cikkrészletek a valóságnak megfelelnek.

Azt helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a sérelmezett újságcikkek valótlanul állították, hogy a **Helység 1** Város Önkormányzata a **helység 2-i** „...” használati jogát 2009-ben ingyenesen megszerezte volna. Az „ütőkártya” eldobása, a „szabad út” biztosítása azonban nem a használati jog ingyenes vagy ellenérték fejében való megszerzéséhez, hanem

a szomszédos ingatlan tulajdonjogának elvesztéséhez - az ingatlancseréhez - kötődik. Az „ütőkártya” elvesztését, „eldobását” értékeli a cikk árulásként. Ebből következően önmagában és a cikk szövegösszefüggéseire is tekintettel a használati jog ingyenes megszerzésére vonatkozó valótlan tényállításnak nincs sértő tartalma. A valótlan tényállítás pedig a Ptk.78.§.(1) bekezdése szerint csak akkor valósít meg személyiségi jogsértést, ha az egyúttal sértő is (BH.2001.469. sz.)

A felperes - ahogy arra az elsőfokú bíróság is helyesen rámutatott - közszereplő. Ebből következően fokozottan tűrnie kell a tevékenységével kapcsolatos vélemény-nyilvánításokat, értéktételeket. Kétségtelen, hogy a felperes magatartását árulásként értékelő cikkrészlet a felperesre nézve elmarasztaló, de ezzel a vélemény-nyilvánítással az alperes nem lépte túl azt a mértéket, amelyet a közszereplő felperes tűrni köteles (36/1994. (VI. 24.) AB határozat, BDT.2010.2229., BH.2004.104. sz.).

Az ítéletábra alperesi fellebbezésben írtakra tekintettel szükségesnek tartja rámutatni: kereseti kérelmében a felperes jó hírneve megsértését sérelmezte, az általa hivatkozott jogsértés jellege személyes meghallgatás hiányában is egyértelműen megállapítható volt. Az alperes alaptalanul állította, hogy a jogsértés meg nem történetére utal az, hogy a felperest utóbb országgyűlési képviselőnek választották. Ez legfeljebb a jogsértés szubjektív következményeinél, a nem vagyoni kárpótlás körén belül bírna jelentőséggel, ilyen igényt azonban a felperes nem terjesztett elő. A kereseti kérelemben írt elégtétel adás módjához, szövegezéséhez a bíróság nincs kötve, így az alperes alaptalanul sérelmezte azt is, hogy a megyei bíróság az internetes honlapon történő elégtételadás közzétételére kötelezte őt, tekintettel arra, hogy a másodfokú eljárásban beszerzett, kinyomtatott impresszum alapján a web-oldal kiadója jelenleg az alperes.

Mindezekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§.(2) bekezdés szerint megváltoztatta és a felperes kereseti kérelmét teljes körűen elutasította.

Az első- és másodfokú eljárásban teljes körűen vesztes felperes a Pp.239.§. és 78.§.(1) bekezdése alapján köteles megfizetni a feljegyzett kereseti és fellebbezési illetéket, valamint az alperes első- és másodfokú eljárási költségét. Az ügyvédi munkadíj ÁFÁ-t is magában foglaló összegéről a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével az ítéletábra a 32/2003.(VIII.22.) IM. rendelet 3.§.(1), (2), (5) és (6) bekezdései alapján rendelkezett.

Győr, 2011. évi szeptember hó 13. napján

Dr. Lezsák József sk.	Dr. Szalay Róbert sk.	Dr. Menyhárdné dr. Sarmon Hedvig sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A kiadmány hitelül:

Kiadó